# Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi

wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

**Rok 1900.** Wydano i rozesłano dnia 5. lipca 1900. **Część X.**

## Nr. 61.

## Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 31. maja 1900 L. 17.785, o zmianie w rozgraniczeniu izraelickich okręgów metrykalnych w Galicyi.

W myśl §. 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. marca 1875 L. 12.944, ogłoszonego obwieszczeniem c. k. Namiestnictwa z dnia 14. września 1876 L. 42.884 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 55. ex 1876) o prowadzeniu metryk urodzin, zaślubin i śmierci izraelitów w Galicyi, zarządza się z powodu ogłoszonego obwieszczeniem c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 21. grudnia 1895 L. 13.664/pr. Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 89 wyłączenia z powiatu politycznego Nadwórna a wcielenia do powiatu politycznego Tłumacz, gmin i obszarów dworskich Hołosków, Mołodyłów, Neudorf, Skopówka i Strupków następującą zmianę w podziale izraelickich okręgów metrykalnych, ogłoszonym obwieszczeniem c. k. Namiestnictwa z dnia 4. listopada 1891 L. 85.123 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 76.).

### §. 1.

Miejscowości: Hołosków, Mołodyłów, Neudorf, Skopówka i Strupków wyłącza się z izraelickiego okręgu metrykalnego w Łanczynie (powiat polityczny Nadwórna) a wciela się je do izraelickiego okręgu metrykalnego w Ottynii (powiat polityczny Tłumacz).

### §. 2.

Do izraelickiego okręgu metrykalnego w Łanczynie należą więc odtąd miejscowości: Dobrotów, Łanczyn, Majdan średni z Bednarówką, Glinkami,

Kubajówką, Majdanem granicznym z Siedliskami wreszcie Sadzawka, a do izraelickiego okręgu metrykalnego w Ottynii miejscowości: Babianka, Bohorodyszyn, Grabicz, Hołosków, Hostów, Konstantynówka, Krasiłówka, Krzywotuły nowe, Krzywotuły stare, Mołodyłów, Neudorf, Ottynia, Skopówka, Strupków, Targowica, Ukorniki, Winograd, Worona i Zakrzewie.

§. 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z dniem ogłoszenia.

Za c. k. Namiestnika:
**Lidl** w. r.

Nr. 62.

# Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 15. maja 1900 L. 26.770, w przedmiocie przedłużenia gminie miasta Brzeżan koncesyi do pobierania myta kopytkowego na przeciąg dalszych lat trzech.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie gminie miasta Brzeżan udzielonej ustawą z dnia 22. maja 1897 Dz. u. kr. Nr. 32. koncesyi do pobierania myta kopytkowego na dalszy przeciąg lat trzech, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, przedłuża się gminie miasta Brzeżan na przeciąg dalszych lat trzech prawo do pobierania myta kopytkowego pod warunkami zawartymi w ustawie z dnia 22. maja 1897 Dz. u. kr. Nr. 32., z zastrzeżeniem, że zamiast powołanych w tejże ustawie postanowień ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885 Dz. u. kr. Nr. 39. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 24. września 1886 Dz. u. kr. Nr. 80., zastosowane być mają analogiczne postanowienia ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr.

Nr. 43. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 20. grudnia 1897 Dz. u. kr. Nr. 72.

Art. II.

Gmina miasta Brzeżan pobierać ma myto kopytkowe na sześciu rogatkach miejskich, a mianowicie:

1. na drodze ku Posuchowie za ostatniemi chałupami przedmieścia Adamówki;

2. na rządowym gościńcu wiodącym z Adamówki do Potutor za mostem pod Lipą pod folwarkiem zwanym Marcelówką;

3. na gościńcu ku Rajowi obok bramy żelaznej za cmentarzem;

4. na przedmieściu Miasteczku przy drodze do Leśnik za ostatniemi chałupami przedmieścia;

5. na gościńcu rządowym wiodącym do Lwowa, przy rogatce lwowskiej;

6. na drodze krajowej ku Złoczowu i Tarnopolowi przy rogatce złoczowsko-tarnopolskiej.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego pobierać należy raz tylko przy wstępie do miasta, a to według następującego wymiaru:

1) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) halerze;

2) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) halerze;

3) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) halerz.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze myta kopytkowego mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych wogóle i w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyj mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok roboty z funduszu poboru myta kopytkowego, oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych, uskuteczniona zostały i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami i około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego wykonuje Wydział powiatowy, a względnie Wydział krajowy w myśl § 35. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43., przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej myto kopytkowe.

Art. X.

Gdyby gmina pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tem rozporządzeniu warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43., i wykonawczym regulaminem drogowym z dnia 20. grudnia 1897 Dz. u. kr. Nr. 72.

Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych ulic, placów i dróg, niemniej też funduszów w myśl postanowień §. 38. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897.

Art XI.

Od zwierząt wart. III. poszczególnionych, to jest opłatą myta kopytkowego objętych, gmina pobierająca myto kopytkowe nie będzie pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

We Lwowie, dnia 15. maja 1900.

Marszałek krajowy:
**Stanisław Badeni** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Antoni Jaxa Chamiec** w. r.

Nr. 63.

# Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 18. maja 1900 L. 18.948, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Sanoka na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala na mocy §. 87. ustawy gminnej z 1889 r. Dz. u. kr. Nr. 24., za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, gminie miasta Sanoka na dalszy pobór przyzwolonych jej pierwotnie ustawą z dnia 2. marca 1882, Dz. u. kr. Nr. 54. opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu na przeciąg lat dziesięciu a to począwszy od 1. stycznia 1902, pod warunkami w powołanej ustawie podanymi.

Od opłaty tej wszakże ma być wolną wódka we wszystkich tych wypadkach, w których uwolnioną jest według § 6. II. część ces. rozporz. z dnia 17. lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 120. od podatku konsumcyjnego.

Lwów, dnia 18. maja 1900.

Marszałek krajowy:
**Stanisław Badeni** w. r.

Członek Wydziału krajowego.
**Adolf Vayhinger** w. r.

Nr. 64.

# R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 15. maja 1900 L. 26.768, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Stryju koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Stryjsko-Żurawieńskiej na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Stryju udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 19. marca 1895 Dz. u. kr. Nr. 26. koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Stryjsko-Żurawieńskiej na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Stryju przedłuża się na lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Stryjsko-Żurawieńskiej, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) halerze;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) halerze;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) halerz.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 15. maja 1900.

Marszałek krajowy:
**Stanisław Badeni** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Antoni Jaxa Chamiec** w. r.

Nr. 65.

# Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 11. maja 1900 L. 29.872, w przedmiocie przedłużenia gminie miasta Przemyśla koncesyi do pobierania myta kopytkowego na przeciąg dalszych lat trzech.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie gminie miasta Przemyśla udzielonej ustawą z dnia 22. maja 1897 Dz. u. kr. Nr. 32. koncesyi do pobierania myta kopytkowego na dalszy przeciąg lat trzech, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, przedłuża się gminie miasta Przemyśla na przeciąg dalszych lat

trzech prawo do pobierania myta kopytkowego pod warunkami zawartymi w ustawie z dnia 22. maja 1897 Dz. u. kr. Nr. 32., z zastrzeżeniem, że zamiast powołanych w tejże ustawie postanowień ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885 Dz. u. kr. Nr. 39. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 24. września 1886 Dz. u. kr. Nr. 80. zastosowane być mają analogiczne postanowienia ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 20. grudnia 1897 Dz. u. kr. Nr. 72.

Art. II.

Gmina miasta Przemyśla pobierać ma myto kopytkowe na ośmiu rogatkach miejskich przy wjazdach do miasta, a mianowicie:

1. przy rogatce lwowskiej,
2. przy rogatce dobromilskiej,
3. przy rogatce jarosławskiej,
4. przy rogatce na węgierskim trakcie,
5. na drodze do Prałkowic.
6. na drodze miejskiej do Buszkowic z zaporą na Zasaniu,
7. na drodze od Krównik z zaporą na tej drodze,
8. na drodze od Cybulanki z zaporą także na terytoryum miejskiem.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego pobierać należy raz tylko przy wstępie do miasta, a to według następującego wymiaru:

1) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) halerze;

2) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) halerze;

3) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) halerz.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze myta kopytkowego mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych, lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych wogóle i w dobrym stanie, i używania na ten cel prestacyj mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok roboty z funduszu poboru myta kopytkowego, oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych, uskutecznione zostały, i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego wykonuje Wydział powiatowy, a względnie Wydział krajowy w myśl §. 35. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43., przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej myto kopytkowe.

Art. X.

Gdyby gmina pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tem rozporządzeniu warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. i wykonawczym regulaminem drogowym z dnia 20. grudnia 1897 Dz. u. kr. Nr. 72.

Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie, lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych ulic, placów i dróg niemniej też funduszów w myśl postanowień §. 38. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, to jest opłatą myta kopytkowego objętych, gmina pobierająca myto kopytkowe nie będzie pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

We Lwowie, dnia 11. maja 1900.

Marszałek krajowy:
**Stanisław Badeni** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Antoni Jaxa Chamiec** w. r.

Nr. 66.

# Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 15. maja 1900 L. 29.873, w przedmiocie przedłużenia gminie miasta Rzeszowa koncesyi do pobierania myta kopytkowego na przeciąg dalszych lat trzech.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Kra-

kowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie gminie miasta Rzeszowa udzielonej ustawą z dnia 22. maja 1897 Dz. u. kr. Nr. 32. koncesyi do pobierania myta kopytkowego na dalszy przeciąg lat trzech, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, przedłuża się gminie miasta Rzeszowa na przeciąg dalszych lat trzech prawo do pobierania myta kopytkowego pod warunkami zawartymi w ustawie z dnia 22. maja 1897 Dz u. kr. Nr. 32., z zastrzeżeniem, że zamiast powołanych w tejże ustawie postanowień ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885 Dz u. kr. Nr. 39. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 24. września 1886 Dz. u. kr. Nr. 80. zastosowane być mają analogiczne postanowienia ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 20. grudnia 1897. Dz. u. kr. Nr. 72.

Art. II.

Gmina miasta Rzeszowa pobierać ma myto kopytkowe przy siedmiu rogatkach miejskich, a mianowicie:

1. na drodze zwanej Łańcucko-Tyczyńska,
2. „ „ „ Ruska wieś,
3. „ „ „ Sandomierska,
4. „ „ „ Krakowska,
5. „ „ „ Stajnie,
6. „ „ „ Psiarnisko
7. „ „ „ Staroniwa.

Rogatka na drodze zwanej Ruska wieś, tudzież rogatka na drodze Łańcucko-Tyczyńskiej, mają być postawione na takich punktach, ażeby na pierwszej przejazd pomiędzy miastem a dworcem kolejowym i magazynami kolejowymi, na drugiej zaś komunikacya pomiędzy Tyczynem a Łańcutem wolne były od myta kopytkowego.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego pobierać należy raz tylko przy wstępie do miasta, a to według następującego wymiaru:

1) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) halerze;

2) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) halerze;

3) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) halerze.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

### Art. IV.

Przy poborze myta kopytkowego mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o zniżeniu takowych.

### Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

### Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych wogóle i w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyj mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

### Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego podług postanowień powyższego artykułu VI.

### Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok roboty z funduszu poboru myta kopytkowego, oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z tych źródeł

wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego wykonuje Wydział powiatowy, a względnie Wydział krajowy w myśl §. 35. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43., przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej myto kopytkowe.

Art. X.

Gdyby gmina pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tem rozporządzeniu warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe wskazane ustawą drogową z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. i wykonawczym regulaminem drogowym z dnia 20. grudnia 1897 Dz. u. kr. Nr. 72.

Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych ulic, placów i dróg, niemniej też funduszów w myśl postanowień §. 38. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III poszczególnionych, to jest opłatą myta kopytkowego objętych, gmina pobierająca myto kopytkowe, nie będzie pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

We Lwowie, dnia 15. maja 1900.

Marszałek krajowy:
**Stanisław Badeni w. r.**

Członek Wydziału krajowego:
**Antoni Jaxa Chamiec w. r.**

Nr. 67.

# Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 15. maja 1900 L. 26.767, w przedmiocie przedłużenia gminie miasta Sokala koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Bug na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie gminie miasta Sokala udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 30. kwietnia 1895 Dz. u. kr. Nr. 44. koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Bug na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu przedłuża się gminie miasta Sokala powiatu Sokalskiego, prawo do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Bug, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od jednej osoby pieszej, jadącej powozem lub wierzchem 2 (dwa) halerze;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 4 (cztery) halerze;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 2 (dwa) halerze;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, buhaja i trzylatki 4 (cztery halerze);

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 2 (dwa) halerze.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu op opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 15. maja 1900.

Marszałek krajowy:
**Stanisław Badeni** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Antoni Jaxa Chamiec** w. r.